Herr.-Schaeff. Syst. Bearb. V. p. 214. fig. 825, 826. — Becker, Ann. Soc. Ent. Belge 1861. (V). p. 52 en afb. (rups).

Gelderland: Ellekom, een exemplaar als Herr.-Schaeff. fig. 826. (Kinker) (Snellen).

Lithocolletis Klemannella Fabr. (r. *Kleemannella*) *Kleemannella* Zell. *Linn. Ent.* I. p. 244. fig. 36.

Noord-Brabant: Breda, 21 Mei twee exemplaren (Heylaerts). Een exemplaar dezer zeer kenbare soort hebben wij ten overvloede door de vriendelijkheid van Prof. Zeller kunnen doen verifieeren (Snellen).

Nepticula Aucupariae Fry, *Linn. Ent.* XI. p. 376. — von Hein. *Wien. Ent. Monatschr.* VI. p. 241 en 247.

Friesland: Ik bezit een exemplaar gekweekt uit eene rups die de heer Albarda in Sorbus aucuparia mineerende vond. Het voorwerp is door von Heinemann gedetermineerd en komt ook overeen met een exemplaar dat ik van hem ontving (Snellen).

PTEROPHORINEN.

Oxyptilus Bohemanni Wallengr. *Fjädermott.* p. 16. — Zeller, *Stett. Ent. Zeit.* 1867. p. 336.

Noord-Holland: een eenig, zeer gaaf mannetje, 18 mm. vlugt, werd 3 Augustus 1871 door den heer Lodeesen in Middenduin bij Overveen gevangen, en is door Zeller bestemd, aan wien, blijkens de Ent. Zeit. t. a. p. Prof. Boheman indertijd zelf van zijne exemplaren gegeven heeft. Bohemanni was tot hiertoe alleen in Zweden gevonden en Zeller zegt dan ook van Lodeesen's ontdekking: „eine sehr wichtige Entdeckung! Nun wird diese Art ohne Zweifel bekannter werden."

Bohemanni heeft het voorkomen van een somber getinte Pilosellae. Met het oog op ons inlandsch exemplaar zou ik in Wallengren's diagnose, voor „strigis obsoletioribus" liever, met Zeller lezen, „strigis obsoletissimis" (de Graaf).

Aciptilus Paludum Zell. *Linn. Ent.* VI. p. 401.

Noord-Brabant: bij Breda, in het moeras der Galdersche heide gevangen in de laatste dagen van Junij en eerste dagen van Julij 1871 door de heeren Heylaerts, Lodeesen, Snellen van Vollenhoven en Snellen, en op het exercitieveld in het Mastbosch 3 exemplaren op 8 Augustus van dat jaar door Mr. J. H. Albarda. Ik zou daarom nog geene tweede generatie aannemen, want ook de verwante soorten ontwikkelen zich zeer ongelijk (de Graaf).

Februarij 1872.

EENIGE AANTEEKENINGEN

OP

Catalog der Lepidopteren des europäischen Faunengebietes

BEARBEITET VON

Dr. O. STAUDINGER EN Dr. M. WOCKE,

Dresden, Januar 1871,

DOOR

P. C. T. SNELLEN.

Bovenstaande tweede uitgave van den Catalogus der europesche Lepidoptera door de heeren Staudinger en Wocke[1] nog aan te kondigen, zal wel niet noodig zijn, want ik gis dat het werk thans wel in handen zal zijn van alle beoefenaars der Lepidopterologie, die op de hoogte willen blijven van de vorderingen, welke in dit gedeelte der Entomologie in de laatste tien jaren gemaakt zijn. Intusschen komt het mij voor verre van overbodig te zijn, mijne aanteekeningen te doen voorafgaan door een woord van aanbeveling aan het entomologisch publiek en uitdrukkelijk te wijzen op de uitmuntende wijze waarop het boek is bewerkt. De weinige beoordeelingen van het geschrift in entomologische tijdschriften, die ik tot nu toe heb gezien of vermeld gevonden, strekken toch veeleer om afkeuring te kennen te geven dan wel om lof te schenken, zoo-

---

[1] Men zie de eerste editie. Dresden 1861.

dat een vreemdeling op het gebied der Lepidopterologie alligt op het denkbeeld zou komen dat het werk der beide Duitschers een onbeduidend geschrift was.

Zoo vinden wij bij voorbeeld in n°. 42 van de Petites Nouvelles entomologiques het „verdoopen door de heeren Staudinger en Wocke van eene menigte soorten van Lepidoptera, over welker benoeming iedereen het eens was, sterk afgekeurd. Deze „verdooping" is hoofdzakelijk veroorzaakt door dat de heeren Staudinger en Wocke zeer te regt hebben besloten om eindelijk aan het zoogenaamde „Wiener Verzeichniss" niet meer regten te geven dan er aan toekwamen.

Te lang reeds heeft een zeker aantal soorten namen gedragen die *uitsluitend* op overleveringen berustten en het werd meer dan tijd om ook van het gebied der Entomologie het bijgeloovig gezag van overleveringen te verbannen. De veranderingen zijn echter niet zoo bijzonder talrijk, doch natuurlijk in het oog loopend, omdat zij vele sedert lang gebruikte namen betroffen. Hetgeen overigens in de Petites Nouvelles over de classificatie gezegd wordt, bewijst dat de schrijver geheel niet te huis is op het veld hetwelk hij betreedt; dit zal ieder kenner mij toestemmen. Ik merk ten bewijze daarvan nog op dat om eene Noctuine naar Lederer's classificatie te determineren, men niet behoeft „chercher au hasard dans des genres, vrais magasins d'espèces." Dit is wel bij het bezigen van Guenée's werk over de Noctuinen het geval, maar Lederer geeft voor zijne Noctuinen eene analytische tabel, waarin de genera zonder veel moeite te vinden zijn.

De nationale antipathiën thans tusschen Duitschers en Franschen bestaande, worden er ter wille van dezen simpelen Catalogus ten slotte ook nog met de haren bijgesleept!

In n°. 85, van het „Entomologist's Monthly Magazine" treffen wij verder op p. 1 een stuk van den heer W. Arnold Lewis, dat mede kennelijk op den catalogus van Staudinger en Wocke slaat, en waarin hij, blijkbaar in verwarring gebragt door de veranderingen in de synonymie die het gevolg zijn van pligtschuldige erkenning en waardeering der werken onzer voor-

gangers, den voorslag doet, dat wij ons nu maar zouden nederleggen bij den tegenwoordigen stand der nomenclatuur en alle verder onderzoek naar en in vroegere geschriften staken. Hij beroept zich daarbij op de woorden „Communis error facit jus" — volgens hem een „grondregel" en wel, naar ik vernomen heb in de regtsgeleerdheid. Indien men mij in deze niet verkeerd onderrigt heeft, dan verwondert het mij nu geenszins meer dat boeren en andere onnoozele lieden bang zijn voor „regtsgeleerden", want zulke grondregels duiden geheel en al het tegenovergestelde aan van het zoeken naar en handhaven van het regt. Grondregels van dien aard komen echter bij de beoefening der wetenschappen volstrekt niet te pas en buitendien zouden, zoo als een beroemd Lepidopteroloog mij opmerkte, de „commune errors" van eenige Engelschen aan de geheele wereld tot rigtsnoer moeten strekken? Het stuk van den heer Lewis te wederleggen zou meer tijd en moeite vorderen dan het waard is. Het heeft ook al dadelijk zulk een vloed van tegenschriften doen opkomen, dat de Redactie van het Entomologist's Magazine zeer spoedig de discussie moest stuiten. Inderdaad, de kwestie over het eerbiedigen van prioriteits-regten en over de stabiliteit der namen is beslist en was het trouwens sedert lang, want reeds Boisduval zeide met regt in de voorrede zijner Species général des Lépidoptères, p. VI: „Un nom spécifique est une chose sacrée; si l'on admet qu'il puisse être changé suivant le CAPRICE de chacun, il faut renoncer à jamais de s'entendre en entomologie". Vaste beginsels dienen er ten dezen opzigte te bestaan, en geene afwijking mag worden gedoogd, al zouden sommigen die ook gemakshalve willen toestaan.

Eene voorname reden waarom de soortnamen niet mogen veranderd worden, in allen gevalle volstrekt niet om ze in overeenstemming te brengen met de generieke namen, is deze dat wel niemand zal beweren dat de thans bestaande classificatien nog niet ontelbare malen zullen gewijzigd en herzien worden en er dus volstrekt geene kans bestaat op bestendigheid der genera, althans van die waarin de insekten worden

verdeeld. Zullen wij nu wat reeds voor eene groote menigte insekten-soorten gewonnen is, namelijk hare vaststelling door goede beschrijvingen en afbeeldingen, weder in de waagschaal gaan stellen door de namen die deze soorten aanduiden, weder te gaan wijzigen op het gevaar af van alles weder in verwarring te brengen, alleen om het teedere gevoel der Philologen niet te kwetsen. Wie weet waartoe het leidt, wanneer wij aan zulke scrupules toegeven? Een voorbeeld er van is reeds te vinden in Borkhausen's Naturgeschichte der Europ. Schmetterlinge, waar hij zijne naauwgezetheid zoo verre drijft, dat hij zich verpligt vindt eenige namen van Lepidoptera te wijzigen, omdat deze van de Plebejers tot de Nymphen verplaatst waren en hij het „unschicklich findet dass sie die männlichen Namen noch fortbehielten." Heeft een van onze Puristen hierover wel eens gedacht en beseft hij wel hoe „unschicklich" het is dat wij eene *Lycaena Adonis* hebben?

De bestrijders latende rusten en tot het werk terugkeerende, gevoel ik mij gedrongen om goedkeurend te gewagen van de verbeteringen die sedert de eerste editie zijn aangebragt, zoo als de beschrijving der varieteiten bij de Macrolepidopteren en de vermelding der landen waar de soorten zijn voorgekomen, benevens de uitvoerige opgaven der afbeeldingen en beschrijvingen. Vooral moet ik aan het door Dr. Staudinger bewerkte gedeelte, dat de Macrolepidoptera behandelt, onverdeelden lof toekennen. Met eene naauwgezetheid, als gold het eene gewetenszaak, heeft hij zijne afdeeling bewerkt; schier geene sedert de eerste uitgave bekend gemaakte soort is vergeten; zeer weinige citaten van belang zijn weggelaten; zorgvuldig is acht geslagen op alles wat over de nomenclatuur werd geschreven en alle opmerkelijke varieteiten zijn vermeld.

Minder ingenomen ben ik met het gedeelte door Dr. Wocke bewerkt. De schrijver heeft blijkbaar zijne aanteekeningen niet bijgehouden en zijne taak met eenigen haast afgehandeld, zoo als uit de „Corrigenda en Addenda" blijkt (zie o. a. p. 425 bij n⁰. 1137, 1154, 1418). Het is dan ook zeker daaraan te wijten, dat een vrij groot aantal der in de laatste tien jaren

gepubliceerde soorten van Microlepidoptera door Dr. Wocke is vergeten; ja zelfs eenige in de vorige editie opgenomen soorten zijn weggebleven, zonder dat voor de verdwijning redenen zijn opgegeven, hetwelk toch noodzakelijk was. De varieteiten hadden ook wel beschreven mogen worden.

Van een paar tijdschriften is door Dr. Wocke in het geheel geene notitie genomen en door Dr. Staudinger niet geregeld — ik bedoel Stainton's Entomologist's Annual en het Tijdschrift voor Entomologie. Dit is zeker geheel en al ten onregte; wie de taak op zich neemt om periodiek voor de uitgave van Catalogi als de onderhavige te zorgen, dient naauwkeurig acht te slaan op *alles* wat op zijn gebied wordt gepubliceerd, *alle* nieuwe soorten te vermelden, ook wanneer zij synoniem zijn met oudere en overigens geregeld zijne bouwstoffen te verzamelen.

Het werk verheft zich zelfs boven den rang van eenen gewonen Catalogus, daar het de beschrijving bevat van eenige nieuwe soorten en ook enkele nieuwe genera vermeldt. De laatsten hadden echter allen gekarakteriseerd dienen te worden, hetgeen bij de uitmuntende systematische werken, die over de meeste familiën door der schrijveren landgenooten zijn uitgegeven, zeer ligt zoude zijn gevallen.

Op de manier van citeeren heb ik eene aanmerking; zij is niet geheel juist en kan tot misverstand aanleiding geven. Doorgaande zijn bij de benoemde varieteiten de schrijvers geciteerd, als of zij die varieteiten als afzonderlijke soorten hadden vermeld. Zoo staat er o. a. op p. 81: *Adsequa* Tr. V. 1. 256. Treitschke heeft echter *Adsequa* niet als afzonderlijke soort, maar als varieteit van *Comes*.

De begrenzing van het zoogenaamde Europesche Faunagebied, zoo als zij door de schrijvers wordt voorgesteld, zal wel vrij algemeene goedkeuring vinden, met uitzondering van het bijberekenen der Amerikaansche landen Groenland en Labrador. Het is waar dat de ons uit die landen bekende Lepidoptera allen ontwijfelbaar den Europeschen typus dragen, maar dit is waarschijnlijk ook het geval met de Lepidoptera

van geheel Engelsch Noord-Amerika en waar zal men dan ophouden? Het komt mij dus, in het belang van eene geregelde bewerking der beide deelen van de vlinderfauna der noordelijke helft des aardbols voor, dat al wat geographisch tot Noord-Amerika behoort, aan de Noord-Amerikanen moet worden overgelaten. Madera en de Canarische eilanden zijn mede wel teregt in het gebied opgenomen, doch de bekende Lepidoptera dier eilanden niet volledig vermeld; zie over Madera Annals and Magazine of Natural History 1858, 3e series, I, p. 182, 113 T. Vernon Wollaston, en 1859, 3e ser., p. 209—14 en voor die der Canarische eilanden Barker Webb et Sabin Berthelot, Histoire Naturelle des Iles Canaries. Paris 1839. (Dit werk vind ik in Hagen's Bibliographie niet). Ik moet ook nog de aandacht vestigen op eene mededeeling over de Lepidoptera van Cachemire door Lang, in het Entom. Monthly Magazine V, p. 33, waaruit blijkt dat de Fauna aldaar zeer den Europeschen typus draagt.

Wat het aangenomen systeem betreft, zoo is het zeer te bejammeren dat Dr. Herrich-Schäffer zijnen uitmuntenden Prodromus Systematis Lepidopterorum niet heeft voltooid, al ware het dan slechts voor de Rhopalocera. De classificatie der Europesche dagvlinders ware dan in overeenstemming met die der Rhopalocera van de geheele aarde gebragt en daardoor zeker de geregelde studie belangrijk bevorderd. Dat de oude Sphingiden, Bombyciden, Noctuinen en Geometriden naar Lederer's systeem zijn gerangschikt, zal gewis ieder goedkeuren, doch het ware wenschelijk dat Dr. Staudinger zich strikt aan het door Lederer gepubliceerde had gehouden en de veranderingen, die in overeenstemming met Lederer's collectie en aanteekeningen zijn gemaakt, door middel van een der entomologische tijdschriften had bekend gemaakt, want nu stuit men telkens op kleine afwijkingen, waarbij men vragen moet, waar men de verklaring moet zoeken. In allen gevalle betwijfel ik het zeer, dat het met Lederer's inzigten strookte dat de genera *Epichnopteryx* en *Fumea* tot de Psychiden zijn gebragt; hij heeft zich meermalen zeer bepaald er voor verklaard, dat zij

tot de Tineina moesten gerekend worden. Eene betere rangschikking der familiën, waarbij de Hepialina aan het hoofd der Heterocera komen te staan, wordt Dr. Staudinger zeer aanbevolen. De verouderde verdeeling van de eerste veertien familiën der Heterocera in Sphinges en Bombyces mogt ook wel vervallen. Ook zijn de Brephiden eene geheel afzonderlijke familie, van denzelfden rang als de Geometriden en Noctuinen.

Dat de classificatie der Phycideen nog veel te wenschen overlaat, niettegenstaande de bewerkingen door onderscheidene kundige Lepidopterologen, zoo als de heer Wocke zegt, wil ik wel aannemen, doch de hoofdreden hiervan is, dat Herrich-Schäffer en von Heinemann zich niet consequent genoeg aan de vleugeladeren hebben gehouden. Hadden zij dit evenzeer gedaan als Prof. Zeller ten opzigte van de kenmerken, waar naar hij de Phycideen classificeerde, dan zoude er minder verwarring onder deze vlinders heerschen. Ook zijn vele beschrijvingen van nieuwe soorten al te oppervlakkig, waardoor wezenlijke kenmerken over het hoofd worden gezien of onjuist beschreven zijn.

Met de grondregelen van Dr. Staudinger ten opzigte der nomenclatuur kan ik mij over het geheel wel vereenigen, eenige kleinigheden uitgenomen, en in de punten waar hij met Dr. Wocke verschilt, ben ik het met Dr. Staudinger eens. Wenschelijk is het dat zijne zienswijze thans algemeen ingang vinde en aldus de nomenclatuur eindelijk de gewenschte vastheid erlange, vooral daar het ontdekken van oude namen thans wel ongeveer op een einde loopt.

De voorbeelden die Dr. Staudinger aanhaalt, om de verschillende inzigten der Philologen te bewijzen, zouden gemakkelijk met nog meer en opmerkelijker kunnen worden vermeerderd, waaruit wij kunnen zien hoe zeer de zienswijzen zelfs van de respectabelsten over dezelfde punten op onderscheidene tijdstippen verschillen.

Dat dezelfde soortsnaam in verschillende genera, ook van dezelfde familie, wederkeeren mag, moet ik Dr. Staudinger thans toegeven, hoewel ik vroeger de tegenovergestelde meening

van Treitschke, Guenée en vele anderen geneigd was te volgen. In de werken van Treitschke en Guenée zijn echter hunne genera zoo oppervlakkig beschreven en zoo onbepaald, dat het bijna schijnt alsof zij ze slechts pro forma hadden opgerigt. Men vergelijke bij voorbeeld Treitschke's beschrijvingen zijner Noctuinen- en Geometriden-genera, die zoo vaag zijn dat men zeer dikwijls onmogelijk kan zeggen wat wel de eigenlijke kenmerken zijn. Guenée geeft ons buitendien zelf aanleiding om zijne generieke en familienamen over het hoofd te zien door al dadelijk af te wijken van zijne hoofdverdeeling der Noctuinen in Trifidae en Quadrifidae; zie in zijne Species, deel V op p. 50, de merkwaardige aanmerking bij *Acronycta pachycephala*. Het was dus niet te verwonderen dat het kwade voorbeeld der aanvoerders door het gros der Lepidopterologen werd gevolgd, doch sedert zij gemeenzamer zijn geworden met de systematische werken van Herrich-Schäffer en Lederer, en hebben leeren zien dat even zoo wel bij de Macrolepidoptera als bij de Microlepidoptera scherp gekarakteriseerde genera gevormd kunnen worden, is er geene reden om ook ten opzigte van het bovenvermelde punt langer den ouden, onwetenschappelijken sleur te blijven volgen.

Eenigzins naar haarkloverij zweemt echter de wijze waarop Dr. Staudinger met het bezigen van gelijkluidende namen omgaat. Het is, dunkt mij voldoende wanneer in genera zoo als zij thans bestaan, dezelfde soortsnamen niet herhaald worden en de jongstbenoemde soort dus worde verdoopt. Wordt later zulk een genus gesplitst, dan treedt de oudere naam weder in zijne regten en evenzoo kunnen wij dus *Lycaena Agestis* Ochs. zeer wel *Medon* Hfn. noemen, al is het ook dat Hufnagel tegen de wetten der nomenclatuur zondigde, door in 1766 nog een tweede *Papilio Medon* te publiceeren, terwijl Clerck er reeds een in 1759 had bekend gemaakt. Evenzoo is het ook met *Aglaja* L. Thans, nu de twee door Linnaeus eveneens benoemde Papiliones in zoo verschillende genera staan als Argynnis en Delias (Cathaemia Hübn., Herr.-Sch.), die wel nooit meer vereenigd zullen worden, kunnen wij zeer goed eene

Argynnis Aglaja Linn. en eene *Delias Aglaja* Linn. hebben. Hetzelfde is het geval met de vrij spitsvondige bedenkingen tegen het aannemen van den ouderen naam *Domiduca* Knoch voor *Janthina* Hübn. Ik kan Dr. Staudinger op deze kronkelpaden niet volgen, maar houd den eenvoudigsten weg. Wanneer de naam *Janthina* Wien. Verz. inderdaad slechts een bloote cataloognaam is, noem ik de soort *Domiduca* Knoch, daar *Domiduca* Hfn. een synonym is van *Fimbria* Linn.

Met den wensch dat de beide talentvolle schrijvers in een zeer ruim debiet van hun werk en in de algemeene aanname hunner gezonde beginselen van Nomenclatuur, eene vergoeding mogen vinden voor de belangrijke opofferingen aan tijd en moeite, die hun de zoo grondige bewerking van dezen Catalogus heeft gekost, sluit ik mijne inleidende aanmerkingen en ga tot de meer bijzonderen over.

p. 6. Genus Rhodocera:

Rhodocera Cleobule Herr.-Sch. Zutr. f. 455, van de Canarische eilanden.

p. 8. n°. 108. *Polyommatus dispar* Haw. „Forma nunc exstincta.” Zeker nog niet. Wijlen mijn vriend van Woerden zag eens bij eenen Parijschen insectenhandelaar wel 400 exemplaren van dezen vorm. Op zijne vraag van waar die groote exemplaren kwamen, kreeg hij een ontwijkend antwoord, doch men zeide hem dat de vlinders naar Engeland moesten worden verzonden. Zij zijn daar zeker aan de onnoozele „Britishers” tegen grof geld voor „real genuine British specimens of that most peculiar species, not existing anywhere else” in de handen gestopt! Van Woerden bragt twee paren mede, het eene voor mij, dat zich nog in mijne collectie bevindt, terwijl hij het tweede behield. Mijne exemplaren hebben eene vlugt van 42—45 mm.

Cramer beeldt (Uitlandsche kapellen I, pl. 43, fig. B, C, eene *Papilio Hillus* van Smyrna af, die ik niet geciteerd vind. Het is een *Polyommatus*. Waarschijnlijk is het eene onzer welbekende soorten, doch welke kan ik niet met zekerheid zeggen.

p. 11. n°. 155. *Lycaena Astrarche* Bergstr., zegge *Medon* Hfn.

De var. *Aestiva* Staudinger is reeds vroeger beschreven en afgebeeld als *Agestis* var. *Calida* door Bellier de la Chavignerie, zie Annales de la Soc. Ent. de France, 4e Serie, II, p. 615, pl. 14. f. 6.

p. 14. n°. 184. *Lycaena Astraea* Freyer. De naam is bij Freyer *Astrea* gespeld.

Van de Canarische eilanden wordt nog vermeld:

Lycaena Webbianus Brullé, zie Kirby, Synonymic Catalogue p. 359.

p. 35. n°. 449. Hier moet nog worden geciteerd: „Gegenes *Thrax* Hübner, Sammlung exotischer Schmetterlinge. Het is echter stellig niet *Thrax* Linné en zal wel eenen anderen naam moeten dragen; volgens Herrich-Schäffer is de soort onder dien van *Julianus* in de Encyclopédie Méthodique beschreven door Latreille. Kirby heeft als oudste naam *Mathias* Fabricius.

p. 37. n°. 477. *Deilephila Porcellus* L. Dezelfde varieteit als bij Millière is afgebeeld, is ook door den heer Heylaerts uit Nederland bekend gemaakt. Zie Tijdschr. voor Ent. 2e Serie, V, p. 146, pl. VI, f. 1.

p. 39. n°. 507. *Sesia spheciformis* W. V. Herrich-Schäffer schrijft (Syst. Bearb.) in zijnen tekst den naam *Sphegiformis*, op de plaat *Spheciformis*.

p. 42. n°. 553. *Sesia leucopsiformis* (r. Leucospidif.). Moet dit niet zijn *Leucopsidiformis?*

p. 45. n°. 587. *Ino Geryon* Hübn. Hierbij had wel geciteerd mogen worden: Guenée, Ann. Soc. Ent. de France. 4e Serie, V, p. 304, pl. 8, f. 3.

p. 50. n°. 642. *Syntomis Mestralii* Bugnion. In jaargang 1861 van het Wiener Entom. Monatschrift is de vlinder door Lederer *Mestrali* genoemd.

p. 50. n°. 650. Is *Undulana* wel de oudste naam? Volgens Werneburg is de soort reeds in 1772 door Scopoli in zijnen Annus Historico-naturalis V, p. 116, n°. 130 als *Phalaena Revayana* beschreven.

p. 52. n°. 667. *Nola albula*, ook in Engeland. Zie Entomologist's Annual for 1861, waar de vlinder is afgebeeld.

p. 52 lees: *Paidia* Hübn. Verz. in plaats van *Paida* H. S.

„ „ n°. 673 lees: *Mesogona* H. S. f. 162 en niet 126.

„ „ n°. 681. *Calligenia miniata* Forster. Hierbij als eene varieteit te citeeren *Flava* de Graaf, zie Snellen, Vlinders van Nederland, p. 144.

p. 54. n°. 703. *Lithosia ochraceola.* Is zeker *Flavociliata* Led. en deze misschien eene var. van *Lutarella.*

p. 58. n°. 755. *Arctia Glaphyra.* Bij Herrich-Schäffer, VI, p. 52 staat *Glaphira.*

p. 60. n°. 784. *Hepialus Humuli.* Nog te citeeren: *Hep. Humuli* var. Snellen, Tijdschr. voor Ent. 2e Serie, I, p. 63, pl. 2, f. 3, 4. Is dezelfde varieteit als de door Knaggs beschrevene. Later heb ik nog eenige exemplaren gevangen.

p. 61. n°. 809. *Endagria Ulula* Borkh. Bij Herr.-Sch. Syst. Bearb. II. Cossides fig. 6, staat: *Panterinus.*

p. 64. n°. 857. *Epichnopteryx Pulla.* Lederer vermoedt dat *Radiella* der Engelschen dezelfde is als zijne *Proxima.* Zie Wien. Ent. Monatschr. V. 395.

p. 66. n°. 887. *Dasychira selenitica* Esp. Is *Paradoxa* Fabr. niet de oudste naam? Hij wordt reeds door Ochsenheimer geciteerd.

p. 67. Genus *Ocneria.* Hier misschien: *Rufescens* (*Liparis*) Brullé in Webb en Berthelot Hist. Nat. des îles Canaries.

p. 67. n°. 909. *Chondrostega Pastrana* Lederer. In de Horae Societ. Entom. Ross. VIII, is eene varieteit van het mannetje beschreven. Zie p. 12 (Sept.)

p. 70. n°. 941. *Lasiocampa Pini.* „Exc. Angl. Bat. et Belg." Komt wel in Nederland voor en is reeds in verscheidene provincien gevonden. Zie Sepp VI en mijne Vlinders van Nederland.

p. 71. n°. 954. *Saturnia Isabellae* Graells. Volgens de Jahresberichte über die wiss. Leist. in der Entomologie reeds in 1849 beschreven door G. in de Revue et Magasin de Zoologie van dat jaar, p. 601.

Niet vermeld vind ik:

Chalcosia caudata Brem. Lep. Ost-Sibiriens, p. 97, VIII, fig. 8.

p. 78. n°. 1049. *Acronycta Myricae.* De rups is beschreven door Buckler Entom. Monthly Mag. VII. p. 83.

p. 78. n°. 1058. *Bryophila Petrea.* „Praec. var.?" Deze aanmerking moest bij *Labecula,* als de laatstbeschrevene staan. *Petrea* is van 1852.

p. 81. n°. 1092. *Agrotis Pronuba. Connuba* Hübn. is *Comes* var.

p. 81. n°. 1093. *Agrotis Orbona.* Hier te citeeren v. Heinemann I, p. 492, die de eerste is die Hufnagel's naam hersteld heeft.

p. 83. n°. 1130. *Agrotis festiva.* Indien *Festiva* S. V. een catalogusnaam is en *Mendica* Fabr. dubieus, moet de soort *Primulae* Borkhausen heeten (zie deel IV, p. 511, n°. 204, zijner Europ. Schmetterlinge.

p. 90. n°. 1256. *Mamestra tincta.* Bij het citaat van *Trimaculosa* Esper diende hier ook wel een — ? — te staan, want het is nog eens op p. 89 bij *Agrotis occulta* geplaatst.

p. 90. n°. 1264. *Mamestra Leineri* Freyer. Moet om het hoornachtig uitsteeksel van het voorhoofd wel in het genus Phorocera Led. (Metopoceras Guenée) staan. Evenzoo *Mamestra Siccanorum* Staudinger.

p. 93. n°. 1309. *Dianthoecia Magnolii.* Freyer noemt het dier *Numosa.*

p. 94. n°. 1324. *Dianthoecia irregularis.* Ook in Engeland. Zie Entomologist's Annual for 1870, p. 138, plate f. 2.

p. 95. n°. 1341. *Aporophyla lutulenta.* De type komt niet in Nederland voor; alleen de var. *Luneburgensis.*

p. 98. n°. 1368. *Dichonia aeruginea* Hübn. Mioleuca Guenée. p. 90 is ook op p. 95 bij n°. 1342 *Aporophyla mioleuca* Tr. geciteerd.

p. 98. n°. 1371. *Miselia bimaculosa* komt niet in Engeland voor, volgens de schrijvers van lateren tijd.

p. 99. n°. 1383. *Luperina* (Het genus is een regte vergaderbak voor hetgeen elders niet geplaatst kon worden.) *virens.* De varieteit komt wel overal met den type voor.

p. 109. n°. 1517. *Leuc. Comma — Impura* Dup. VII, 105, 3, ook bij n°. 1502, *Leuc. impura* geciteerd.

p. 109. n°. 1527. *Leuc. alboradiosa* Herr.-Sch. Neue Schm. p. 3, schrijft *Albiradiosa.*

p. 112. n°. 1581. *Amphipyra Styx.* Onder Herr.-Schäff. afbeelding staat *Stix.*

p. 116. n°. 1632. *Orthosia Ruticilla* Esp. Ook in Nederland en wel vrij gemeen.

p. 119. n°. 1671. *Scoliopteryx Libatrix.* Ook in Marocco en Algiers, zie Lucas, Annales de la Soc. Ent. de France 1857.

p. 120. Genus 236. Is zeer stellig een Noctuinen-genus en er is volstrekt geene reden om het naar de IXe familie der Heterocera te verplaatsen.

p. 121. n°. 1692. *Epimecia Ustula.* Het komt mij voor beter te zijn den naam van *Lurida* Tr., waarvan het jaar van publicatie stellig te bepalen is, te verkiezen boven dien van Freyer.

p. 122. n°. 1723. *Cucullia lactea.* Volgens Werneburg reeds door Fabricius in zijne Mantissa Insectorum, n°. 297, en wel daar het eerst beschreven.

p. 124. n°. 1747. *Cucullia Absinthii.* Komt ook in Nederland voor.

p. 125. n°. 1770. *Plusia illustris.* Is niet *Variabilis* Piller en Mitterbacher de oudste naam? Treitschke citeert dit werk.

p. 126. n°. 1772. *Plusia aurifera* komt ook op de Azorische eilanden voor. (Fairmaire, Bullet. Soc. Ent. de France 1864. p. XLV.

p. 126. n°. 1781. *Plusia V-argenteum* Esp. Volgens Treitschke (X, 2, 139) zijn Esper's en Hübner's afbeeldingen te gelijker tijd vervaardigd, en dan komt het mij voor dat Hübner's naam (*Mya*) de voorkeur verdient.

p. 131. LEOCYMA is een genus van Guenée, zie zijne Noctuélites VI, p. 212. De naam is in het alphabetisch register vergeten.

p. 132. n°. 1865. *Thalpochares candicans.* Moet *Grata* Guenée heeten, doch is wel *Respersa* var.

p. 134. n°. 1904. *Prothymia viridaria* Clerck. Dat dit de oudste naam is voor *Aenea* Treitschke hebben Zeller en Guenée reeds lang voor Werneburg opgemerkt.

p. 135. n°. 1916. *Metophria Monogramma.* Is *Fixa* Fabr. niet de oudste naam?

p. 135. n°. 1922. *Pelamia electaria.* Bremer, Lep. Ost-Sibir. p. 89; lees: p. 84.

p. 136. n°. 1931. *Leucanitis Rada.* Waarom is *Roda* Herr.-Sch. zoo min hier als elders geciteerd?

p. 136. n°. 1936. *Leucanitis Panaceorum* Ménétriés. Moet volgens Lederer generiek van Leucanitis worden afgescheiden. (Wien. Ent. Monatschr. V, 398). Ook de overige soorten blijven niet bijeen. Zij moeten worden verdeeld in 2 genera: Bolina Guenée, met onbedoornde middenscheenen (bevat alleen *Cailino*) en Leucanitis, met bedoornde middenscheenen, de overige soorten van Leucanitis Gn., Led. Noct., zie Lederer, Wien. Ent. Monatschrift. l. c. Dit is volgens gepubliceerde aanteekeningen van Lederer. Indien hij later reden had om de nu door Dr. Staudinger gevolgde rangschikking, welke geheel anders is, daar in Bolina Guenée alleen *Flavomaculata* is geplaatst, aan te nemen, had dit wel opgehelderd dienen te worden.

p. 138. n°. 1970. *Catocala Paranympha.* Is *Fulminea* Scopoli niet de oudste naam? In de beschrijving is niets tegenstrijdigs.

p. 140. n°. 2008. *Zanclognatha grisealis.* De naam *Nemoralis* is niet alleen de oudste, maar ook verkieslijk, want *Nemoralis* Scopoli is eene Pyralide, die wel niet meer met *Nemoralis* Fabr. in eene familie, laat staan in een genus zal komen.

p. 142. n°. 2035. *Hypena Ussuriensis* hujus generis? Zeker niet; het is wel eene Remigia, ofschoon Bremer l. c. niets van de pooten zegt.

p. 142. *Tholomiges turfosalis* Wocke. Ook in Nederland, zie mijne Vlinders van Nederland, p. 496.

p. 143. Brephos. Volgens Zeller zoude het genus Archicaris Hübner moeten heeten. Brephos Ochs. en Archicaris Hübn. zijn beiden van 1816, doch Ochsenheimer citeert in zijn ontwerp eener classificatie der Noctuinen bij het genus den naam Brepha Hübn.

Niet vermeld vind ik: *Hadena exornata* Möschler, Wien. Ent.

Monatschrift, p. 364, Tab. 9, f. 5; eerste editie van den catalogus, n°. 365. Ook mis ik de volgende, op Madera voorkomende Geometriden:

Hemithea Nubigena Wollaston, Ann. and Mag. of Nat. Hist. 3 Serie, I, p. 118 enz.; III, p. 209 enz.

Acidalia Atlantica Stainton, l. c.

Eupithecia insulariata Stainton, l. c.

Eubolia rupicola Wollaston, l. c.

Coremia centrostrigaria Wollaston, l. c.

p. 143. n°. 2057. *Geometra sponsaria* Brem. „praec. var.?" Dan moet eene der beide afbeeldingen al zeer onnaauwkeurig zijn, want *Glaucaria* Ménétr. heeft bijna regelmatig afgeronde vleugels, terwijl bij *Sponsaria* Bremer de voorvleugels zijn uitgesneden en de achtervleugels op ader 4 sterk hoekig. Ik zou *Sponsaria* voor eene Metrocampa houden.

p. 149. n°. 2167. *Acidalia circellata* Gn. Is *Straminata* Tr. var. *Tolognearia* Staud. Uit de afbeelding van Millière is dit duidelijk te zien.

p. 151. n°. 2188. *Acidalia coenosaria* Led. „*Luridata* var.?" Wel niet, want beiden hebben aan de voorvleugelpunt eene geheel verschillende teekening.

p. 150. n°. 2177. *Acidalia rufinaria* Staud. Deze nieuwe naam is niet noodig. *Rufularia* Herr.-Sch. is slechts eene synonym.

p. 153. n°. 2223. *Zonosoma linearia.* Waarom wordt deze soort *Linearia* Hbn. genoemd? Men zal *Trilinearia* Hbn. Beiträge te vergeefs in de lijst der soorten zoeken. Zij is een synonym van *Acidalia trilineata* Scopoli.

p. 155. n°. 2244. *Bapta temerata.* Moet *Punctata* Fabr. heeten. *Punctata* Scop. is eene Acidalia.

p. 159. Eversmannia n. gen. Waarom niet Erosia Guenée, die *Exornata* Ev. en een aantal verwante soorten in dat genus heeft?

p. 160. n°. 2296. *Eilicrinea trinotata.* Bij Guenée is de naam verkeerdelijk *Trinotaria* gespeld.

p. 163. n°. 2334. De varieteit *Doubledayaria* ook in Nederland, gelijk Dr. Staudinger had kunnen zien uit het Tijdschrift

voor Entomologie, Nieuwe Serie, deel V, p. 155, pl. 6, f. 3, waar een exemplaar is afgebeeld, dat met anderen door den heer Heylaerts bij Breda is gevonden. Breda is evenwel tot dusverre de eenige vindplaats in Nederland.

p. 165. n°. 2373 en 2374. Stellig geene twee soorten.

p. 165. n°. 2372. *Boarmia consonaria* Hbn. niet „exc. Bat." komt ook in Nederland voor. Zie Tijdschr. voor Ent. 2e Serie V, p. 85.

p. 167. n°. 2389. *Gnophos ambiguata.* Bij Herr.-Sch. is de naam Ambiguaria gespeld.

p. 183. n°. 2601 en 2602. *Cidaria truncata* en *immanata* stellig eene soort. Ik heb beide varieteiten uit dezelfde rupsen die bijeen op dezelfde planten waren gevonden, gekweekt en onder een honderdtal exemplaren alle overgangen verkregen.

p. 186. n°. 2630. *Cidaria conspectaria* Mann. Is volgens Herr.-Sch. (Catalog der Europ. Lepid. 1862) dezelfde soort als *Bistrigata* Tr.

p. 186. n°. 2632. *Cidaria ferrugata* en 2633 *unidentaria*. Ook ééne soort; zie Verslag over mijne waarnemingen, Tijdschr. voor Entom. 2e Serie, 2, p. 120 en 4, p. 226.

p. 186. n°. 2640. *Cidaria fluviata.* Ook uit Limburg aan mij door den heer Maurissen medegedeeld.

p. 187. n°. 2658. *Cidaria nebulata.* Waar komt deze soort voor?

p. 188. n°. 2662. *Cidaria cuprearia* moet *Cupreata* heeten, want in Deutschland's Insecten is de naam zoo gespeld.

p. 188. n°. 2680. *Cidaria unangulata.* Ook in Frankrijk. Ik heb een exemplaar dat bij Bordeaux gevangen is.

p. 190. n°. 2705. *Cidaria testaceata.* Moet *Sylvata* Hbn. heeten, want *Sylvata* Scop. is eene Abraxas.

p. 190. n°. 2713. *Cidaria bistrigata.* Bij Herr.-Sch. is de naam op de plaat *Bistrigata*, in den tekst *Bistrigaria* gespeld.

p. 192. n°. 2735. *Cidaria exoletaria.* Moet *Exoletata* heeten, want zoo is de naam in Deutschland's Insecten gespeld.

p. 192. n°. 2739. *Cidaria calligrapharia.* Moet *Calligraphata* heeten om dezelfde reden die bij n°. 2735 is vermeld.

p. 197. n°. 2805. *Eupithecia satyrata.* Ook in Nederland.

p. 199. n°. 2825. *Eupithecia gemellata.* Nog te eiteeren: Herr.-Sch. Corr. Bl. Z. M. V. 1863. XVII, p. 23.

Nergens geciteerd vind ik: Cidaria abditaria Herr.-Schäffer, n°. 576 van den vorigen catalogus.

Niet vermeld zijn:

Cidaria brunneata	Packard, uit Labrador	Zie Möschler, Stett. Ent. Zeitung 1870, p. 370 enz.
„ *aurata*	„ „ „	
„ *strigata*	„ „ „	
Eupithecia luteata	„ „ „	
„ *participata*	Grentzenberg.	

Is *Eupithecia anglicata* Herr.-Sch. Corr. Bl. für Sammler II, p. 131, n°. 9 (zonder naam) en Tauschkatalog 1862, dezelfde als de *Anglicata* van Millière?

p. 202. n°. 38. *Asopia pictalis.* Ook eens in Nederland gevangen, doch het is eene Oost-Indische soort die van rijstkorrels leeft. Op 's Rijks Museum van Natuurlijke Historie te Leiden bevinden zich exemplaren van Java; ik heb de soort ook van Celebes ontvangen en eens verscheidene doode exemplaren gevonden in een kistje dat met rijstedoppen was aangevuld.

p. 211. n°. 211. *Eurycreon Sedacovalis.* De naam wordt door Eversmann *Sedakowialis* gespeld.

p. 220. n°. 379. *Crambus aureliellus* F. v. R. Is volgens Zeller eene Calamotropha. Zie zijne Chilonid. et Crambid. p. 9.

p. 224. n°. 473 en 474. *Ratasa noctualis* en *allotriella.* Zijn geene twee soorten, maar naauwelijks varieteiten.

p. 225. n°. 487. *Hypochalcia decorella.* Behoort niet in hetzelfde genus met *Ahenella* enz., daar zij eene ader in de achtervleugels minder heeft.

p. 225. n°. 497. *Eucarphia remotella* Mann. Naar exemplaren van hem zelven niet van *Saxeella* Zell. verschillende.

p. 226. n°. 509. *Epischnia farrella* Curtis. Uitvoerig beschreven en afgebeeld in Tijdschr. voor Entom. 2e Serie, III, p. 50—52, pl. 1, f. 1.

p. 126. n°. 510. *Epischnia Sareptella,* zegge: *Sareptalla.* Wel geene Epischnia. Herrich-Schäffer had slechts een wijfje en

aan een paartje dat ik in dit voorjaar van Dr. Staudinger ontving en dat met Herr.-Sch.'s beschrijving overeenkomt, vind ik bij het mannetje het vereischte aan de sprieten niet, terwijl in de achtervleugels ader 5 niet aanwezig is. Het is dus eene Zophodia bij *Convolutella.*

p. 228. n°. 583. *Myelois modestella* Led. Is *Europhera cinerosella* Zell.

p. 229. n°. 595. *Ancylosis neglectella* v. Hein. is eene *Gymnancyla*, wanneer streng gelet wordt op de kenmerken.

p. 230. n°. 632. *Anerastia ichorella* Led. Is eene Ematheudes Zell., even als *Venosa.*

Niet vermeld vind ik:

Stemmatophŏra Corsicalis Duponch. Zie Led. Pyraliden, p. 130 (is geene Metasia).

Aporodes scabralis Eversm. Bull. de M. 1842. Led. Wien. Ent. Mon. VII. p. 459. n°. 20.

Scoparia atomalis Doubl. Ent. Ann. 1855. p. 64. — Knaggs Ent. Monthly Mag. V, pl. 1, f. 8.

Scoparia confusella Laharpe, Mitth. Schweiz. Ent. Gesellsch. IV, p. 87.

Scoparia basistrigalis Knaggs, Ent. Monthly Mag. III, p. 1 met afb. V, pl. 1, f. 6.

Scoparia ulmella Knaggs, Ent. Monthly Mag. III. p. 217; V, pl. 1, f. 12.

Scoparia concinnella Curtis, Annals and Mag. of Nat. Hist. V, p. 114.

Eurycreon desertalis Hbn. Guenée, p. 382.

Botys deceptalis Lah. Neue Denkschr. der Schweiz. Gesellsch. XX.

Orobena bifascialis Guenée, p. 372.

Ancylolomia disparella Hübn. (N°. 248 van den vorigen catalogus).

Crambus obscurellus von Hein. p. 126.

„ *grammiculellus* Guenée. Explor. Scient. de l'Algérie.

„ *albellus* Clemens. Proc. Ent. Soc. of Phil. — Zell. Cramb. p. 23 uit Labrador (zie Möschler, Stett. Ent. Zeit. 1870, p. 372.

Crambus inornatellus Clemens l. c. p., mede uit Labrador, zie Möschler l. c.

Homoeosoma carlinella Hein. p. 198 bij *Nimbella.*

Ephestia Vapidella Mann. Wien. Ent. Mon. I. p. 171.

p. 233. n°. 662. *Teras Boscana. Parisiana* is wel eene varieteit van *Boscana*, maar niet omgekeerd. Zulke soorten zijn er in het genus Teras verscheidene.

p. 236. n°. 702. *Tortrix dumetana* Tr. Geene soort uit afd. Pandemis, daar het mannetje de uitsnijding boven den sprietwortel mist.

p. 236. n°. 707. *Tortrix inopiana* Haw. Is eene Conchylis. Ieder die de moeite nemen wil om de vleugeladeren te onderzoeken, zal dit zeer ligtelijk ontdekken.

p. 237. n°. 711. *Tortrix Besseri.* Is *Murinana* volgens Nowicki zelven. Zie Verh. Zool. Bot. Ges. zu Wien 1865, p. 184.

p. 244. n°. 864 en 865. *Conchylis vicinana* en *moribundana.* Zijn deze niet slechts eene soort?

p. 248. n°. 948. *Penthina pyrolana* Wocke. Afgebeeld Tijdschr. voor Ent. IV (1861), pl. 12, f. 1 en door den heer H. W. de Graaf beschreven (p. 167).

p. 251. n°. 1008. *Aphelia littorana* Constant. „*Lanceolanae* var.?" Zeker niets anders. De Franschen behoeven waarlijk niet over kwaadwillige gezindheid der Duitschers te hunnen opzigte te klagen, want het citeeren van zulke vlugtige beschrijvingen en gebrekkige afbeeldingen als door Constant op de aangehaalde plaats van Microlepidoptera geleverd worden, zijn wel niets anders waard dan om met stilzwijgen te worden voorbijgegaan.

p. 252. n°. 1044. *Grapholitha obumbranata* Zell. Is *Expallidana* volgens Zeller zelven. Zie ook von Nolcken, Fauna p. 415.

p. 255. n°. 1090. *Grapholitha rosaecolana* Dbd. Is *Suffusana.* Deze soort komt op rozen en haagdoorn voor. De rupsen heb ik meermalen gevonden.

p. 257. n°. 1141. *Grapholitha consequana* Zell. Is *Succedana* var. volgens Zeller zelven. Zie Verh. Zool. Bot. Ges. zu Wien 1868, p. 602.

p. 257. n°. 1159. *Grapholitha Weirana* Dougl.
„ „ „ 1160. „ *nitidana* (F.?) Steph. Wood.

Zijn beide seksen van *Phthoroblastis Vigeliana.* Dit is uit de beschrijvingen reeds op te maken en mij nog nader bewezen door exemplaren die ik uit Engeland ontving.

p. 261. n°. 1245. *Graph. augustana* Hbn. } is ééne soort.
„ „ „ 1246. „ *cruciana* L. }

Zie de Engelsche schrijvers en ook Rössler, Schmett. von Nassau, p. 206.

Niet vermeld vind ik:

Conchylis albicapitana Cooke, Zoolog. 1861, p. 7801. — Birchall, Ent. Monthly Mag. III, pl. 1, f. 1. — M'Lachlan, Ent. Ann. 1869, p. 86.

Conchylis Rheticana Laharpe, Mitth. Schweiz. Ent. Ges. VI, p. 184.

Conchylis Degreyana Mc Lachlan, Ent. Annual for 1869, p. 91.

Conchylis luridana Gregson, Entomologist. — Knaggs, Ent. Ann. for 1871, p. 9.

Retinia fulvimitrana v. Hein., Nachtrag, p. 241 = *Sylvestrana*, v. Hein. Wickler, p. 95, n°. 166.

Penthina Rooana de Graaf, Tijdschr. v. Ent. p. 168, pl. 12, f. 2.

Grapholitha geniculana Laharpe, Tortric. p. 270.

„ *Tomiana* Zell., Tijdschr. v. Ent. 2e Serie, III, p. 85.

„ *Laharpana* Laharpe, Tort. p. 229 (verg. von Hein. Wickler, p. 175.

Dichrorampha alticolana Steph. Cat. Brit. Mus. p. 100. — oude Cat. Staud. en W. n°. 1114.

Dichrorampha flavidorsana Knaggs, Ent. Ann. for 1867, p. 148, plate f. 5. — Ent. Monthly Mag. III, p. 176.

Coccyx (?) *vernana* Knaggs, Ent. Monthly Mag. IV, p. 122 en p. 154.

Tortrix (?) *Grunertiana* Ratzeburg, Waldverderber, pl. V, f. 9.

Benevens de 9 volgende soorten uit Labrador, waarover zie Möschler, Stett. Ent. Zeit. 1870, p. 373 enz.

Pandemis leucophaleratana Packard.

Penthina frigidana id.

„ *tessellana* id.

Penthina fulvifrontana Packard.
„ *murina* id.
Grapholitha nebulosana id.
Anchylopeza plagosana Clemens.
Halonota Packardiana id.
Anthithesia bipartitana id.

En eindelijk de door Stainton van Madera beschrevene:
Tortrix subcostana.
„ *referana.*
„ *reticulana* (moet, zoo het eene Tortrix is, verdoopt worden.

En *Grapholitha Maderae* Wollaston.

p. 307. n°. 2256. *Oecophora fuscofasciata.* Stainton vermoedt dat deze soort het wijfje van *Oec. temperatella* konde zijn.

p. 310. n°. 2332. *Gracilaria juglandella* Mann. Is *Grac. roscidella* Hbn. Zie Zeller, Tijdschr. v. Ent. 2e Serie, V, p. 222.

p. 310. n°. 2334. *Gracilaria taxella* H.S. Is volgens Stainton *Zelleria hepatariella* Staint.

p. 314. n°. 2413. *Coleophora fuscicornis* „kaum von *Deauratella* verschieden (Herr.-Sch. Corr. Blatt für Sammler v. Insecten 1861, p. 133).

p. 314. n°. 2422. *Coleophora albidella.* Zeker geene aberratie van *Anatipennella.* Zie Tijdschr. v. Ent. 1871. p. 235.

p. 314. n°. 2428. *Coleophora Nemorum.* Is *Ibipennella.*

p. 316. n°. 2479. „ *marginatella.* „Wohl nur eine *Albicostella* mit verloren gegangenen goldbraunen Schuppen. (Herr.-Sch. Corr. Blatt. f. Sammler 1861, p. 133.)

p. 317. n°. 2510. *Coleophora striatipennella.* Is *Murinipennella.* Zie Tengström, aant. bij v. Nolcken, Fauna von Livland. p. 686.

p. 317. n°. 2534. *Coleophora punctipennella.* Is *Motacillella.* Zie von Nolcken, Fauna p. 685.

p. 335. n°. 2964. *Opostega reliquella.* Nog altijd als afzonderlijke soort vermeld, ofschoon verschillende Entomologen reeds lang hebben uitgemaakt dat het eene varieteit van *Salaciella* is. Zie o. a. von Nolcken, Fauna p. 744.

p. 339. n°. 3061. *Nepticula diversa.* Is *Vimineticola* Frey.

p. 342. n°. 3123. *Platiptilia similidactyla* Dale. Geciteerd had nog moeten worden: Tijdschrift voor Entomologie, 2e Serie, III, p. 71—78, pl. 2, f. 1—3, waar door den heer H. W. de Graaf eene uitvoerige beschrijving met afbeelding der soort wordt gegeven. Ik geloof echter dat Zeller's naam *Isodactylus* de voorkeur verdient boven de namen van Dale en Haworth, die niet door voldoende beschrijvingen gesteund worden. De door Dr. Wocke sub n°. 3127 beschreven varieteit van *Nemoralis* is wel *Isodactylus*. *Nemoralis* is Zeller thans wel geneigd voor eene varieteit van *Zetterstedtii* te houden.

Geene melding vindt ik gemaakt van de volgende, meestal als nieuwe beschreven soorten:

Choreutes micalis Mann, Wien. Ent. Monats. I, p. 181. — Fiume.

Tinea Kroesmanni Stainton, Entom. Annnal 1856, p. 33. — Germania.

Nemophora Reaumurella Peyerimhof, Petites Nouvelles 1870, n°. 17. — Gallia Mer.

Acrolepia adjectella v. Heyden, Stett. Ent. Zeit. 1863. p. 111. — Helvetia.

Hyponomeuta oenothriella Diorio, Atti Accad. Pont. 1865, XXVII, p. 134 (zie Herr.-Sch. Corr. blatt Zool. Min. Ver. 1866, p. 141. — Italia.

Swammerdammia Nanivora Stainton, Ent. Ann. for 1871, p. 96. — Brittannia. Deze beschrijving is misschien te laat in het licht gekomen om er voor den Catalogus nog gebruik van te kunnen maken.

Argyresthia aerariella Stainton, Ent. Ann. for 1871, p. 100. — Brittannia. Verkeert welligt in hetzelfde geval als de voorgaande soort.

Symmoca pigerella Herr.-Sch. — Vorige editie, n°. 1516.

Gelechia Portosanctana Stainton, Ann. and Mag. of Nat. Hist. 3 Ser. III, p. 210. — Uit Madera. Komt volgens dien schrijver in Engeland voor, zie Ent. Annual for 1859.

Gelechia pulligenella Sircom, Zoologist 1850, App. p. LXXII, zie Herr.-Sch. S. B. V, p. 159. — Brittannia.

Gelechia fumatella Douglas. — Eerste editie, n°. 1556.

„ Sicher *Oppletella* oder *Ignorantella* (Herr.-Sch.). Hier echter bij geene van beiden aangehaald.

Gelechia Tussilaginis Frey. Eerste editie, n°. 1559*a*.

„ *similis* Staint. „ „ „ 1672.

Ypsolophus pulverellus Constant, Ann. Soc. Ent. de France, 4ᵉ Ser. V, p. 191, pl. 7, f. 5. Wanneer de eene soort vermeld wordt, is er geene reden de andere stilzwijgend voorbij te gaan.

Oecophora frigidella Packard. Zie Möschler, Stett. Ent. Zeit. 1870. — Labrador.

Glyphipterix Cotini Villiers, Ann. de la Société d'Agriculture de Lyon. Tome IV, p. 462 enz. (1841).

Ornix Boreacella Clemens, Proceed. of the Acad. of Natur. Hist. of Philadelphia 1863, p. 416. — Labrador.

Coleophora nigrostigmatella Heeger, Sitz. Ber. der Wiener Acad. X. — Austria.

Coleophora scolopacipennella Wallengr., Skandin. Coleophorer. — Suecia.

Coleophora chalybella Costa, Faun. Neap. p. 3, 4, pl. v, f. 9, zie Zeller, Isis 1847, p. 819. — Herr.-Sch. V, p. 223. — Stainton, South. Eur. Tin. p. 274. — Neapolis.

Coleophora trochilipennella Costa, Faun. Neap. Ornix, n°. 2, pl. III, f. 6, zie Zeller, Isis 1847, p. 866. — Herr.-Sch. l. c. — Neapolis.

Coleophora minusculella Herr.-Sch. — Eerste editie, n°. 2072.

„ *Medicaginis* Staint. „ „ 2136.

? Herr.-Sch., Corr. Bl. f. Sammler 1861, p. 142.

Colephora Cistorum Peyerimhof, Pet. Nouv. 1870, n°. 15. — Gallia australis.

Coleophora artemisiella Scott., Trans. Ent. Soc. of London, N. S. V, p. 409, pl. 17, f. 2. — Brittannia.

Coleophora ardeaepennella Scott. l. c. p. 410, pl. 17, f. 3. — Brittannia. (? Hipennelle Zell.)

Coleophora politella Scott. l. c. p. 410, pl. 17, f. 4. — Brittannia.

„ *Wilkinsoni* Scott. l. c. p. 411. — „

„ *bicolorella* Staint. Ent. Annual for 1861, p. 89. — Brittannia.